Загадка «Велесової книги». 9 клас

…Та й спитайте
Тоді себе: що ми?
Чиї сини? Яких батьків?

Т. Шевченко

Питання про походження українців завжди було актуальним. У різні часи ця проблема вирішувалася по-різному, існували найрізноманітніші версії про пращурів і про батьківщину сучасних українців. Про те, що це питання хвилювало наших прадідів, свідчать давні писемні пам'ятки. Спроба вирішити цю проблему простежується і у «Велесовій книзі», що до наших днів залишається загадкою для дослідників.

«Велесова книга» була знайдена в 1919 році на Харківщині полковником білої армії Ізенбеком. Щоправда, віднайдена вона була не у формі книги в нашому розумінні цього слова, а у вигляді загадкових дощечок. Довгий час про їх існування ніхто не знав. І тільки в другій половині XX століття, завдяки копіям, таємно зробленим Юрієм Миролюбовим, наука дізналася про них. Усього відомо сорок дощечок. Учені доводять давність цих дощечок. Але, незважаючи на численні експертизи і дослідження, так і не вдалося встановити хоча б приблизний час створення цієї пам'ятки. Загадкою залишається і її автор чи автори. Ця книга є збірником історикр-релігійних текстів. Учені припускають, що це залишки п'ятнадцяти різних пам'яток. Дощечки дістали назву «Велесова книга» через частотність вживання імені бога сонця Велеса.

Умовно «Велесову книгу» поділяють на чотири тематичні цикли, найбільшим з яких є цикл «Хто ми й куди йдемо». У цьому розділі розповідається про хліборобський народ орійського походження, який заселяв землі сучасної України. Зустрічаються й інші назви цього народу, наприклад: ори, орії, укри, руси. У циклі розповідається про побут, господарювання, види діяльності цього народу, їх віру і повір'я. У книзі є згадка про «три славних племені», що виникли завдяки трьом синам батька Ора — Кия, Пащека і Горовата, імена яких нагадують імена трьох братів — Кия, Щека і Хорива — з «Повісті минулих літ». У другому умовному циклі «Війна з готами і гунами» йдеться про війни з кочовими племенами. У циклі «Мусимо дбати про вічне» з'являється образ Матері-Птиці, тобто образ долі. У творах нашої писемності образ птиці символізує долю, щастя, славу, образ матері — берегиню народу. Останній цикл — «З минулого після Кия», в якому подається своєрідна ідеалізація правової рівності, що панувала в прадавні часи. Отже, бачимо, що на дощечках зафіксовано багато фактів, притаманних українському характеру, менталітету нашого народу, його повір'я і уявлення, прагнення і світосприйняття.

Хто ж ми? Куди йдемо?

Чи віднайдемо відповідь на ці питання в «Велесовій книзі», чи розтлумачимо її загадку? Будемо сподіватися на краще!ня.